

SLAGRUTAN

SEPTEMBER 2001 - SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDET - ÅRGÅNG 20 NR. 23

REDAKTIONEN

ANSVARIG UTGIVARE

Olle Vesterberg
Jönköpingsvägen 108
331 34 Värnamo
Tel. 0370 – 124 90
E-mail:
olle.vesterberg@telia.com

REDAKTÖR

Rolf Heinemann
Första Tvärgatan 21
702 31 Örebro
Tel. 019 – 24 07 96
E-mail:
rolf.heinemann
@swipnet.se

**SVENSKA
SLAGRUTE-
FÖRBUNDET**

EMAIL:
se under styrelsen

HEMSIDA:
<http://www.slagruta.org>

STYRELSEN

ORDFÖRANDE

Olle Vesterberg
Jönköpingsvägen 108
331 34 Vämamo
Tel. / Fax 0370 – 124 90
E-mail: olle.vesterberg@telia.com

VICE ORDFÖRANDE

Rolf Heinemann
Första Tvärgatan 21
702 31 Örebro
Tel. 019 – 24 07 96
E-mail: rolf.heinemann@swipnet.se

SEKRETERARE

Gun-Britt Nilsson
Drottninggatan 49A
662 33 Åmål
Tel. 0532-156 09
E-mail: gb_nilsson@hotmail.com

KASSÖR

Henrik Hammargren
Gnejsvägen 6 B
752 42 Uppsala
Tel. 018 – 53 14 47
E-mail: henrikhammargren@yahoo.com

LEDAMOT

Anita Elmerfeldt
Furustigen 20
523 32 Ulricehamn
Tel. 0321 – 144 25
E-mail: anita.elmerfeldt@swipnet.se

LEDAMOT Materialförvaltare

Rolf Kjellström
Landsnoravägen 96
192 55 Sollentuna
Tel. 08 – 35 82 10
E-mail: kjellstrom.rolf@telia.com

LEDAMOT (red. för hemsidan)

Mattias Nyrell
Rydsvägen 248-A42
584 34 Linköping
Tel. 013-4731123
E-mail: nyrell@spray.se

SUPPLEANT

Ann-Britt Fransson
Hjortackegatan 6
211 33 Malmö
Tel. 040 – 782 59

SUPPLEANT

Erik Engelbrekt
Gitarrgatan 209
656 36 Karlstad
Tel. 054 - 83 96 99

STYRELSEMÖTEN

20 oktober 2001

16 februari 2002

Hör av dig i god tid, så är det lättare att svara på dina frågor eller att behandla något ärende.

Annonser och bidrag till nästa tidning skall vara redaktören tillhanda 15 november 2001

EGONS FOND FÖRVALTARE

Kurt Davidsson
(sammankallande)
Fjällvägen 10 N
265 31 Åstorp
Tel. 042 – 557 40

Henrik Hammargren
Gnejsvägen 6 B
752 42 Uppsala
Tel. 018 – 53 14 47

Svante Lindström
Kungsviken 6782
473 99 Henån
Tel. 0304 – 59188

Karl-Erik Johansson
(suppleant)
Ekängen
614 92 Söderköping
Tel. 0121 – 21063

För adressändringar kontakta
Anita Elmerfeldt.

Medlemsavgiften: 180:- Kr/år.
Familjemedlem (utan tidning): 120:- Kr/år.

Prenumeration: 140:-Kr / 4 Nr.
Medlemsmatrikel: 25:- Kr.

Svenska Slagruteförbundets
Postgironr. 47 28 95 – 2

Redaktörens rader:

Sommaren har redan gått, ett höstmöte ligger bakom oss och ett ytterligare pågår i skrivande stund.

Två ytterligare möten skall genomföras de närmaste veckorna.

Jag hoppas att det finns någon som till nästa tidning vill vara hygglig och skriva några rader om vad ni har upplevt och vad ni tycker är intressant för alla som inte kunde delta i mötet.

Många av er, vet jag, tar även bilder under mötets gång. Skicka några av dessa även till SLAGRUTAN - det spelar ingen roll om det är vanliga bilder eller digitala bilder.

Observera att vi nu har ändrat vår hemsidesadress, som fr. o. m. nu är:

www.slagruta.org

Vår hemsidesredaktör Mattias har till nästa utgåva lovat att skriva lite mer om hur den fortsatta uppläggningsen är tänkt.

Glöm inte att vi har styrelsemöte den 20. oktober. Kontakta någon ur styrelsen om ni har några önskemål, någonting som behöver tas upp i styrelsen.

Som bilaga följer även årsmötesprotokollet med detta nr.

Nu tycker jag att jag har tjatat tillräcklig. Nu vill jag tacka för några synpunkter jag har fått som redaktör.

Forkortningar i texten skall förklaras bättre i fortsättningen: NST - betyder Nordvästra Skånes Tidning om ni skulle ha funderat. Artikeln om Jord och Nolla skall förhoppningsvis följas upp med lite mer tekniska förklaringar, framförallt vad våra SIS-normer säger (SIS - Svensk Industri Standard).

**DU KAN INTE HINDRA SORGENS FÅGLAR
ATT FLYGA ÖVER DITT HUVUD, MEN DU
KAN HINDRA DEM ATT BYGGA REDE I
DITT HÅR**

KINESISKT ORDSPRÅK

I DETTA NUMMER:

	SIDA
STYRELSEN	2
REDAKTÖRENS RADER INNEHÅLL	3 3
SSF-ÅRSMÖTE I JÖNKÖPING UR NORSK SYNVINKEL	4 5
MOBILEN BRYTER NER HJÄRNANS SKYDD	5
PALMEMORDET OCH PSI-SPÅRET FORTSÄTTNING	6 7
POJKARS GRILLPLATS BLEV FORNMINNE	7
VIKTIGA TANKAR OM SLAGRUTAN	8
ATT INDIKERA SUBTILA FENOMEN	9
SCOUT 2001 SLAGRUTEFÖRBUNDETS INSATS	10 11
BESÖK PÅ MALTA OCH GOZO	12 13
BOKTIPS	13
JAG ANKLAGAR	14
SVAR DIREKT	15 16
ETT HJÄRTLIGT TACK	16
INGEN SLUMP VAR BLIXTEN SLÅR NER	17
RÖSTER FRÅN HÖSTMÖTET I SÖDERKÖPING	18
HÖSTMÖTET I GREBBESTAD	19
REN LÖGN OM ELÖVERKÄNSLIGHET	20

SSF-Årsmöte i Jönköping - ur norsk synvinkel

Kvistgjengeren®

13

Nr. 5, anno 2001

Vi i foreningen hadde i forkant blitt kontaktet av en journalist som hadde lyst til å skrive litt om oss. Artikkelen skulle trykkes i Dagens Næringsliv, og være et ledd i en slags alternativ vinkling på magasindelen deres en helg.

Avtalen ble etterhvert at journalisten skulle bli med noen av oss til det svenske årsmøtet. For liksom å bli godt kjent med oss, og hva vi drev på med. Mange fra vår forening hadde planer om å dra, men hindringer dukket opp for flere av oss. Derfor ble det Åse og Marit som fikk "æren" av å dra på journalist-damen. Her følger Åse Hilles betraktninger fra turen.

Avgjørelsen om å dra til Årsmøtet i den svenske kvistgjengerforeningen ble tatt i siste liten. Den utløsende faktoren var minnene om hvor hyggelig og vellykket det hadde vært året før. Jeg skulle dra sammen med Marit Lillerud, og vi bestemte oss for å benytte oss av offentlig kommunikasjon. Med på turen skulle vi ha Ingvild Risøy, en journalist fra Dagens Næringsliv - av alle aviser. Hun hadde ringt og spurt om det var i orden for oss om hun ble med. Fra før har jeg ikke den beste erfaringen med journalister, og jeg er heller ikke spesielt glad i å bli tatt bilder av. Derfor var jeg ikke helt sikker på om det var så lurt å dra på en bladsmører i en slik sammenheng. Men opp på bussterminalen troppet ei hyggelig jente, som det virket som om det var mulig å prate med.

Jeg tenkte at det nok var fornuftig å forberede henne på hva vi driver på med både som enkeltpersoner og i foreningen som sådan. Hun fikk derfor en solid innføring i hva hun kunne komme til å oppleve i løpet av

møtet. Og det virket som om hun var lydhør og innstilt på å gjøre noe seriøst ut av reportasjeturen. Vi pratet en god del sammen alle tre på bussen. Og det var med på å gjøre en ellers lang busstur via Göteborg til en trivelig opplevelse.

Vi kom frem til den offisielle åpningen av møtet, altså utpå fredagen. I ettertid ser jeg at vi nok kunne ha vært med allerede fra torsdagen. Det hadde nemlig vært endel kursvirksomhet som vi sikkert hadde hatt glede av å være med på. De som hadde vært forutseende nok til å ankomme allerede første dagen var kjempefornøyde med utbyttet. Neste år derimot...

Alt i alt var det samlet rundt hundre mennesker på årsmøtet, altså rundt en åttedel av medlemmene deres. Dessverre kom det bare fem fra Norge, og det er litt synd. Vi trenger nemlig å utveksle erfaringer og synspunkter over landegrensene. Og mange av svenskene har virkelig noe å fare med når det gjelder kvistgjengeri og beslektede emner. Helgen var nokså variert med tanke på hvilke aktiviteter det var lagt opp til. Her var foredrag om ulike emner, sang og musikk, foruten healingstunder om hverandre. Vi var også ute med ulike søkeinstrumenter for å finne jordlinjer, trærns aura og sekskantmønstre med kvinnelig og mannlige punker for å nevne noe. Det virket som om alle var veldig engasjerte, og hadde det hyggelig. Jeg håper virkelig flere blir med over til Sverige i neste års Kristi Himmelfartshelg. Det var nemlig en koselig og lærerik tur.

Det svenske årsmøtet...

Mye kan sies når det gjelder artikkelen i Dagens Næringsliv. Noe var bra, men det hele var holdt i en vel flåsete stil. Dessuten manglet alt det vi insistert på at skulle være med, nemlig fakta og annet bakgrunnstoff. Både journalisten og fotografen fikk nemlig forsøke seg med ønskekvisst og søkevinkler. Og begge fikk det til! De fikk altså anledning til å selv kjenne på hvilke energier det kan dreie seg om, og noe av hva man kan bruke dette til. Allikevel velger man seg en vinkling på stoffet som er sensasjonspreget og ikke i nærheten av det vårt håp var. Vi har i ettertid hatt en omgang med journalisten, som langt på vei fraskriver seg en del av ansvaret. "Desken" vet dere, og redaktøren av magasindelen er angivelig de store stygge ulvene. Vi ble tilbudt plass til et leserinnlegg, antagelig godt bortgjemt på side syttogtrytti. Ja ja, uansett så er det hele ikke akkurat heldig for oss involverte. Og reportasjen er neppe tillitsvekkende for alle dem som hadde hatt godt av å få litt hjelp på en eller annen måte av en kvistgjenger...

Red.: Tyvärr kan jag inte ta med hela artikeln som har skrivits i norska Dagens Naeringsliv den 9./10. juni 2001. Men som ni ser av Åses inlägg i Kvistgjengeren nr. 5 ser det ut som det brukar - man vågar inte fullt ut.

Mobilen bryter ner hjärnans skydd

Strålning banar väg för Alzheimer visar svenska försök ett urklipp ur tidningen NY TEKNIK 2001:21

Råttor som "pratar" i mobiltelefon får läckage in i hjärnan. Forskare i Lund har funnit albumin i deras hjärnceller, sedan de vistats i radiovågor från vanliga mobiltelefoner. Albumin är ett protein, som normalt inte ska kunna passera hjärnans skydd mot främmande ämnen, den så kallade blodhjärnbarriären.

Det skrämmande är att vi ser effekter vid en elektromagnetisk strålning som ligger på en tusendel av gränsvärdet, säger Bertil Persson, professor i medicinsk radiofysik. Och de största effekterna finner vi just vid de låga nivåerna. Mobiltelefoners maximala sändningseffekt ligger strax under gränsvärdet på 2 watt per kilo kroppsvikt.

Några skador på råttornas hjärna har han och hans kollegor inte sett ännu. Men bara att albumin finns där är oroande. Hans kollega, Arne Brun, professor i neuropatologi, menar att albumin kan bana väg för Alzheimers, Parkinsons och andra liknande hjärnsjukdomar. Albumin är ett så kallat bärarprotein och transporterar bl. a. fettsyror i blodplasma. Arne Brun misstänker att det kan dra med sig andra, skadliga ämnen in i hjärnan. Eftersom hjärnan saknar möjlighet att göra sig av med främmande ämnen ackumuleras albumin och de eventuellt medföljande ämnena i cellerna. När cellen dör sprids ämnena i hjärnan.

Hjärnan har i och för sig en stor kapacitet att reparera sig själv. Går en cell förlorad finns en annan som kan ta dess plats, säger Bertil Persson.

Men för äldre personer, vilkas hjärnor har en lägre reservkapacitet, blir det svårare. Vad det kan betyda för åldrandet kan man naturligtvis spekulera om, säger Arne Brun.

De här resultaten är en biprodukt av den forskning om hjärntumörer som bedrivits sedan tio år tillbaka av forskarlaget. De utnyttjar elektromagnetisk strålning just för att öppna blod-hjärnbarriären för att kunna föra in läkemedel i hjärnan.

Råttorna vistas i små burar där den elektromagnetiska strålningen kommer från riktiga mobiltelefoner. Vi har exakt samma frekvens som mobiltelefonerna i GSM-nätet, säger Arne Brun. Hur radiovågorna kan bryta upp blod-hjärnbarriären är fortfarande oklart. Det finns två alternativ, säger Brun och Persson:

Antingen åstadkommer strålningen ett ökat upptag av pinocytos. Det är små transportblåsor i cellen som kan föra över substanser bland annat genom cellmembranen. Eller så öppnar strålningen de mycket täta bindningarna mellan barriärens celler.

Vi kan ju inte svära på att hjärnan skadas av mobiltelefonernas strålning. Vi hoppas att vi har fel. För det är ju ett gigantiskt experiment vi utsätts för annars, säger Arne Brun.

Palmemordet och psi-spåret

I Slagrutan 17/2000 beskrev signaturen Nils Holgerson hur några av parapsykologi intresserade personer med hjälp av psi-spår hade lokaliserat Palmevapnet till viss adress i Stockholm och hur den som bodde där på så sätt sannolikt kunde kopplas till mordet. Skeptiska läsare, som efterlyst någon form av bevis för ett sådant samband, får i denna artikel svar från signaturen.

Genom slagruteförsöken med psi-spår kom vårt intresse att riktas mot en bostadslägenhet på Södermalm i Stockholm. Överraskande visade sig lägenhetens innehavare vara en universitetsutbildad svensk kvinna med välsituerad familjebakgrund. Enligt passregistret var hon 165 cm lång, hade mörkblont hår och arbetade i närheten av mordplatsen. Vid tiden för mordet var hon i 40-årsåldern. På en dåtida passbild ger hon fräscht och sportigt intryck, förvisso inte den personlighetstyp som kan förväntas mörda en statsminister. Men ändå!

Trots att inget vittne sett gärningsmannens ansikte har det ständigt gjorts gällande att Palmes mördare måste vara en man. Om inte Christer Pettersson så åtminstone någon annan man. Vittnen tror sig sålunda ha sett att mördaren var kraftigt byggd, underförstått en man. I själva verket kan ju nästan vem som helst med enkla medel och passande klädsel ge ett sådant intryck. Med tanke på vinterkylan kan Palmes mördare ha varit ordentligt påpälsad under den fladdrande rocken, det handlade ju om att vistas utomhus och invänta offret. Den omhuldade myten att Palme mördades av en man vilar egentligen bara på lösa antaganden.

Kvinnligt signalement

Hur var det då med ”mannens” längd, det enda någorlunda objektivt fastställbara signalementet? Konstrukören Anders Björkman var på hemväg på Sveavägen. En kort stund kom han att gå alldeles bakom paret Palme och en tredje person i deras sällskap. Då blir han plötsligt vittne till skottdramat och ser gärningsmannen försvinna. Ett par timmar senare förhöordes Björkman av polisen och han uppgav enligt förhörprotokollet:

”De såg alla ut att vara i samma längd. Björkman omtalar att han är säker på att sällskapet hade gått framför honom i minst fem meter och såg ut att ha trevligt och småpratade med varandra.”

Eftersom Olof Palme var 174 cm lång och Lisbeth Palme 165 cm kan ifrågavarande kvinna med sina likaledes 165 cm passa väl in på den av Björkman gjorda längd-beskrivningen. Upplysningsvis kan nämnas att Christer Petterssons längd är 180 cm. Björkmans och andra vittnens iakttagelse att mördaren rörde sig spänstigt motsägs inte av det intryck man får av kvinnans passbild. Somliga vittnen beskriver mördarens rörelsemönster som ”lunkande” eller ”rullande”. Detta är inte ovanligt när det gäller joggande kvinnor i 40-årsåldern.

Anonymt telefonhot

Ovanstående signalement bevisar naturligtvis inte att den aktuella kvinnan har mördat Palme men iakttagelserna ingår i vår indiciekedja. Nästa länk i denna är journalisten och skriftställaren Nils Norlén som 1996 utkom med boken ”Svenskarna och deras övernaturliga upplevelser”. Norlén hade i en artikel i Hemmets Journal 1988 skrivit att en där intervjuad äldre norsk dam, berömd för sin synska förmåga, kunde komma att engageras för att lösa Palmemordet. I boken berättar Norlén hur han samma vecka som tidningsartikeln publicerades blev uppringd av en anonym kvinna från Stockholm som hotade med att ”det kan komma att sluta mycket illa” om han medverkade till att den norska damen engagerades i Palme-fallet. Norlén lät då avstyra projektet. Vi behöver knappast längre gissa vem den uppringande kvinnan var.

Mörka bilder

Och hur gick det för den aktuella personen efter mordet? frågar en intresserad läsare. Ja, på en passbild sju år senare påminner hennes utseende om en härjad alkoholist. Det har varit sju svåra år. Hon omplaceras på jobbet men slutar senare sin anställning. Efter vår anmälan till polisen om våra iakttagelser flyttar hon bort från Stockholm. Polisen å sin sida mörklägger utredningen och vi hör aldrig ett ljud.

För Slagrutans läsare kan det vara av särskilt intresse att vi konsulterat både svenska och utländska professionella medier, sammanlagt sju personer, för att om möjligt i efterhand få våra egna iakttagelser rörande den ifrågavarande kvinnan belagda. Medierna konfronterades med hennes passbilder och några av de mediala budskapen finns inspelade på band.

Genomgående talas om en mordkomplott och i den har kvinnan enligt somliga budskap deltagit under hot. Några medier ser henne figurera i hemska och blodiga scener, andra vittnar om fanatism, psykisk abnormitet och social isolering betingad av verkligt eller inbillat yttre hot. Ett välkänt engelskt medium, som aldrig hade hört talas om vare sig Palme eller mordet, förmedlar bilden av en konspiration ("an inside job all plotted and planned very much") där alla inblandade ljuger och då inte minst polisen.

Avslöjande trofé

Mot denna bakgrund har vi blivit alltmer övertygade om att den beskrivna kvinnan kan vara identisk med Palmes mördare. Som Palmeåklagaren Jan Danielsson lät antyda i en radiointervju 1997 kan hon ha behållit mordvapnet hemma som en trofé, ett beteende som enligt den s.k. gärningsmannaprofilen inte är ovanligt hos vissa typer av gärningsmän. Vi ser ingen annan förklaring till hemlighetsmakeriet i denna mordaffär än att hon måste ha beskyddare på hög nivå som hindrar att hon utreds av polisen. - Att våra slagruteförsök med psi-spåret skulle ge sådana inblickar som vi trots allt har fått, anade vi inte vid den blygsamma starten för fem år sedan.

Nils Holgerson

Pojkars grillplats blev fornminne

ett klipp ur NA (Nerikes Allehanda) 2001 09 06

I Riksantikvarieämbetets annaler är stenringen i skogen i Borås en fornminnesförklarad domarring.

- Nej, den släpade jag och några kompisar ihop på 40-talet, avslöjar nu Henrik Neuman i Borås.

Vi var ett gäng pojkar från Södermalmsgatan som lekte i skogen under några år på 40-talet.

Det tog oss en vecka att släpa dit lämpliga stenar, det måste ha varit 1945-46 säger Henrik Neuman till Borås Tidning.

Nu står det en officiell skylt som fortäljer: "Domarring. Lagskyddat fornminne". Inte illa för en grillplats. Stenringen på en kulle i skogen öster om Hedvigsborg i Borås fick sin fina upphöjelse redan i början av 60-talet. Det noterade Henrik Neuman redan då, men valde då att bara rycka på axlarna åt det. Men nu väljer han att berätta "fornminnets" rätta historia.

För en tid sedan avslöjades det ju att en fornminnesförklarad stenlabyrint i Bohuslän var betydligt yngre och ett verk av människor i modern tid.

Bo Jönsson på Riksantikvarieämbetets kunskapsavdelning förvånas lite över uppgifterna men kan ändå se en förklaring.

I vårt fornminnesregister finns en miljon lämningar på 400 000 platser i Sverige dokumenterade, så visst är det tänkbart att man gjort misstag i några enstaka fall. Domarringen hittar Jönsson snabbt i ämbetets register. Den har nummer 21 i Borås stad och klassificerades första gången omkring 1960.

Fornminnesförklaringen reviderades på 80-talet men man fann ingen anledning att ändra beslutet.

Red.: Det skulle vara intressant och fastställa vilka energier det finns runt dessa stenar i dag. Kanske någon kan titta på det och berätta för oss.

VIKTIGA TANKAR OM SLAGRUTAN

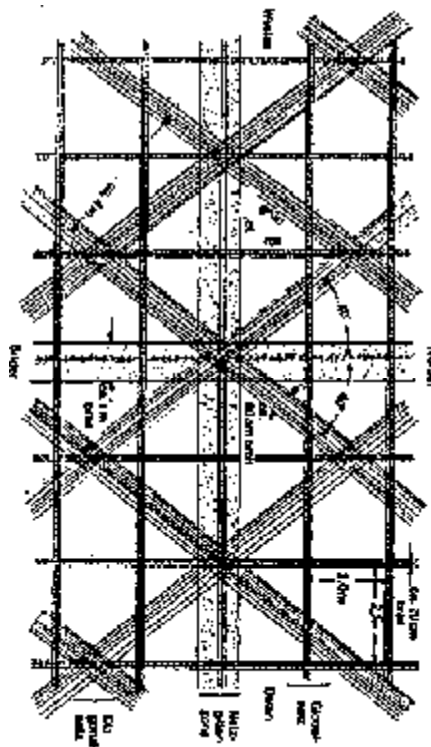
Ytterligare funderingar kring artikeln av Anders Gernandt i Slagrutan nr. 19

av Bengt Pharmanson

En mycket intressant artikel i Slagrutan nr. 19 som tar upp idéer om att använda ord som beskriver vad man gör när man är ute och letar efter spännande företeelser i naturen. Det var främst förslaget att kalla de som använder sig av slagrutor och andra hjälpmedel för indikerare vilket är alldeles utmärkt. Även avsnittet som berör att vi är ett levande antennsystem är intressant. Detta vill jag dock gå närmare in på. Det vore intressant om några intresserade kunde träffas och diskutera hur man bäst tar tillvara de här tankarna och för ut dem. Därför tog jag kontakt med Rolf Heinemann och vi kom fram till att ovanstående artikel kunde kompletteras med en del uppgifter.

Själv har jag arbetat med jordstrålning och dess influenser i 8 – 10 år. För att snabbt komma in i ämnet, tog jag till en början kontakt med de flesta av de le-dande aktörerna på området. Varför skall var och en uppfinna hjulet? För att försöka förstå enstaka fenomen, bildade bekanta till mig olika arbetsgrupper som så småningom kom fram till teorier som vi testade. Huvudsakligen har jag ägnat mig åt arkeologi. För att förstå vilka stenar som kommit till användning, vände jag mig till docent Nils-Axel Mörner som under åren lärt mig mycket om stenar och deras egenskaper. Därvid har jag funnit egenskaper som alltid återkommer vid fornyfynd och de kan sammanfattas i orden Enkelhet, Samband och Precision. På internet läste jag M Curry's avhandling och förvånades över att han kallade sitt system för

”Das Diagonalnetz”. Det betyder diagonalnätet. Det beskriver ju på ett alldeles utmärkt sätt hur nätet ser ut. En beskrivande funktion är alltid att föredra framför att nämna namnen på den eller de som har gjort upptäckten. I synnerhet som vi vill få ut och förmedla våra upptäckter.

I avsnittet om ett levande antennsystem kan man konstatera att det undermedvetna arbetar. Idag vet vi dock mycket mera än så! Vetenskapen har kommit långt i forskningen om hur hjärnan fungerar. Det är det autonoma nervsystemet vi talar om. Detta är nödvändigt för artens överlevnad. Den sensoriska delen sitter framför den motoriska delen och de arbetar tillsammans. Tänk dig att du håller handen över ett brinnande ljus. Kvickt

som tanken drar du tillbaka handen för den är det verktyg som du behöver. Handen dras tillbaka fortare än tanken. Impulsen som varnar för faran sänds aldrig ända upp till hjärnan. Det skulle ta för lång tid. I uppslagsverket om människan, kan du i detalj läsa om nervsystemets uppbyggnad och funktion. Det finns fyra hastigheter inom nervsystemet och den snabbaste är kopplad till den sensoriska delen. Hjärnan arbetar med synapser och energin den använder sig av är två- och trevärt fosfor. Allt för den som vill veta mera. Varför nämner jag detta här? Jo, för vi varnas för skadliga influenser och jordstrålning kan under långvarig exponering vara direkt skadlig. Dessutom märkte jag som nybörjare när jag lärde mig att bli indikerare, att jag ofta blev trött i hjässan. Där sitter det sensoriska nervsystemet. Lustigt sammanträffande eller hur?

I slutet på detta avsnitt har det kommit med en olycklig formulering. ”De som finner detta vara sannolikt kan ju tills vidare tillerkänna meridianssystemet förmågan att indikera jordstrålning, ...” Meridiansystemet har ingen förmåga att indikera. Vi har just konstaterat att det är människan som är antennen och som är indikerare! Däremot kan troligen förekomsten av energier beskrivas som meridianer?

Artikeln berör flera företeelser. Dessa finns beskrivna i flera publikationer. En del av dessa finns angivna i Nils-Axel Mörners lilla bok **Och ändå rör den sig.**

Att indikera subtila fenomen och dess **S** energier

av Birger Nordberg

Rubriken ger uppslag till två diskussioner:

- Låt oss indikera när vi använder slagruta, vinkelpinnar, pendel osv. för att finna **subtila fenomen**.
- Låt fysikerna tala om energi och dess energiformer.
- Låt oss sätta ett **S** framför energi när vi talar om subtila energier och dess former.
- Då vidgar vi fysikens ramar så att vetenskapsmännen förstår att de har något att ta till sig och fortsätter där vi amatörer nu står.

Många av naturens alla "under" kan avslöjas med slagrutans hjälp. -
Mystik eller Vetenskap? -
Allt vårt medvetande är en del av vetenskapen! - Detta bör studeras och värderas. - Det görs här på tema **TRAFIK OCH HÄLSA, TR & H** -
"Birger Nordberg"

Arbetsgruppen Biofysen har under nio år satsat bl a på resultat återgivna i boken **TRAFIK OCH HÄLSA** i fyra delar med mer än 400 sidor och en **INLÄSNINGSDEL** på 54 sidor.

INLÄSNINGSDELEN avses ge praktiskt underlag för hur man kan arbeta i kommunerna med rubrikens mysterier under de närmaste åren och då inom ramen för pågående aktiviteter i samhället. - Dels har vi kommunernas folkhälsoråd med koppling till landstingen, dels har vi det alltid pågående folkhälsoarbetet i hälsokoströrelsen och i den kompletterande medicinen som sedan urminnes tider varit grunden för dagens långt komna forskning i hälsofrågor och för dagens skolmedicin

TRAFIK och **HÄLSA, TR & H**, avses länka naturens subtila fenomen, bl a jordstrålning, till de mätbara fenomen som normalt innefattas av s k vetenskap. **TR & H** ger ett vetenskapsbegrepp som inte utesluter naturens subtila fenomen och vi gör arbetsinsatser med naturvetenskaplig bevisföring inom de ekonomiska ramar som gäller i det moderna samhället.

Vid Svenska slagruteförbundets samling i Sätra brunn våren 2000 fick medlemmarna bl a fyra informationssidor och här citeras några rader med versaler från en av sidorna:

ARNE GROTH, "SLAGTRUTANS SVENSKA MÄSTARE", SÄGER ATT VI LEVER I TVÅ VÄRLDAR.

NEDAN FORMULERAS DET SÅ ATT DEN VERKLIGHET VI LEVER I KAN BESKRIVAS MED FYSIKALISKA TERMER OCH ATT VETENSKAPEN I INDUSTRIALISMENS TIDEVARV BORTSETT FRÅN GRUNDLÄGGANDE FYSIKALISKA OCH FYSIOLOGISKA SAMBAND AV SUBTIL NATUR.

NÄR VI SÖKER KONTAKT MED VETENSKAPSMÄNNEN BÖR VI ALLA TALA OM SUBTILA FENOMENENS FYSIK MED DESS TILLÄMPNINGAR, SFFT. - INOM DEN DELEN AV FYSIKEN FINNER VI BL.A. NATURFENOMEN MED HJÄLP AV VÅR FÖRMÅGA ATT GÅ MED SLAGRUTA, ELLER INDIKERA..

DE SUBTILA FENOMENEN HAR INTE ENBART STRÅLNINGSKARAKTÄR OCH DÄRFÖR BÖR VI INTE TALA OM JORDSTRÅLNING MED VETENSKAPSMANNEN, OM VI INTE KLART DEKLARERAR ATT DETTA ÄR EN S.K. "POPULÄR" BENÄMNING PÅ VISSA LÄGESBUNDNA, OLIKARTADE SUBTILA FENOMEN, SF, I NATUREN ATT JÄMFÖRAS MED SFF, SOM OCKSÅ INNEFATTAR BIO-SYSTEMENS SUBTILA FUNKTIONER.

VI KAN TALA OM DELS STÖRZONER DELS ZONER FÖR TERAPI. ZONERNAS EGENSKAPER KAN DÅ VARA DELS SUBTILA DELS ENKELT MÄTBARA MED INSTRUMENT - EXEMPELVIS ELSMOGEN FRÅN MOBILTELEFONENS GSM-SÄNDARE. - VI BORTSER DÅ INTE FRÅN ENDERA FENOMENETS EFFEKT - EJ HELLER BORTSER VI FRÅN KOMBINATIONSEFFEKTER AV SUBTILA OCH ANDRA FENOMEN I DESSA LÄGEN.

VI KAN MED FOG PÅSTÅ ATT DEN ETABLERADE VETENSKAPEN BEHÖVER SLAGRUTEFOLKETS HJÄLP FÖR ATT SKAPA EN HELHETSSYN, SOM KAN STOPPA DEN HÄXJAKT, VARS JÄGARE MED FOG KAN ANSE REPRESENTERA EN KVASIVETENSKAP.

SAMSYN KAN ALLTSÅ SKAPA SAMSTÄMMIGHET ELLER KONSENSUS SOM INTE INNEFATTAR EN OETISK HÄXJAKT I DET TREDJE MILLENNIET. JÄMFÖR BOKENS SIDA SU9-2.

Den här sidan kan få fungera som en första introduktion till allt det som förts fram i Biofysens material, med dess sammanställningar för den som vill beställa - och kanske förmedla material till ansvariga tjänstemän och politiker.

Jag skulle önska att samhället nu helhjärtat satsar på den efterfrågade inläsningen och de möjliga åtgärderna, och i en takt som motsvarar de ekonomiska förutsättningarna i världen. Med andra ord: "EN FOLKHÄLSORÖRELSE".

I **TRAFIK** och **HÄLSA, TR & H**, har jag syftat till att ge samband för den världsbild som jag tror mig ha. - Alla har inte samma bild. - Visst vore det en målsättning för mänskligheten om man enades om grundläggande etiska värderingar och strävade efter samsyn och gemensamt språkbruk. - Låt oss be våra toppolitiker se till att arbetsgrupper bildas och får rejäla ekonomiska resurser för de arbetsuppgifter som nämns i **INLÄSNINGSDELEN**. Alla kan bidra för att te få fram en enkel och bra ordlista för grundskolan och för våra universitet. - Samtidigt kan författare till barnböcker och annan litteratur på ett säljande sätt sprida den livsviktiga sakkunskap som nu kan arbetas fram bl a med underlag från våra förfäder.

Materialet kan beställas exempelvis per telefon - från Birger Nordberg 021-147023, Gerhard Holm 040-464346, Bertil Nygård 021-24222, Brita Bergman 021-147022, Roland Lans 021-331135, Karl-Erik Hjalmarsson på 08-7653403, och 08-51011025 (på Jordstrålningscentrum).

Porto tillkommer i priser nedan.

Häftet **INLÄSNING** 64:-

Boken **TRAFIK OCH HÄLSA** 410:-

Mot kostnadsstillägg kan Du få exempelvis bilderna från Anundshög i färg för 7:- per färgsida i **INLÄSNINGDELEN**.

Vi diskuterar mängdrabatter, om Du vill ha Ditt telefonnummer med i gruppen ovan

Med lyckönskningar!

Birger Nordberg (M. Sc.)
TRABINO - TSM
Langenebergsgatan 2 B
722 17 VÄSTERAS
Telephone +46 21 14 70 23

SCOU

I mitten av maj, blev jag uppringd av en för mig okänd man, som berättade om ett internationellt scoutläger som skulle gå av stapeln under en dryg sommarvecka.

Mottot för lägret var "att bygga broar", vilket man kan göra på många sätt. Broar mellan folkslag, personer, länder, händelser m.m. Skulle inte konsten att använda slagruta kunna gå in under deras motto? Kunde jag tänka mig att komma till lägret, ta med mig några likasinnade och ställa upp på en s.k. drop-in-verksamhet. Visst lät det både spännande och roligt. Efter kontakt med Olle och ytterligare några från vårt förbund lovade vi att ställa upp under två eftermiddagar + kvällar. Så vi åkte till Skåne några semesterdagar i juli.

Att lägret skulle vara stort hade jag förstått, men så otroligt stort hade jag inte insett.

26.000 scouter, varav 2.500 ledare från sammanlagt 54 länder. Där fanns länder jag knappt hört talas om. Utöver de nordiska länderna och de flesta från Europa deltog även Vitryssland, Ukraina, Tadzjikistan, Taiwan, Svaziland, Grenadinerna, St Vincent, Australien, Egypten, Borundi och Malawi.

Vi tog med oss såväl slagrutor och pekare av olika slag och storlekar, böcker att bläddra i och Info-bladet från SSF för vår "pröva-på" verksamhet. Vi mätte upp och markerade såväl vatten som Curry-, Hartmanrutor och sprickzoner. Och snart fick vi en skara intresserade scouter och ledare i alla åldrar. Några var mycket skeptiska, andra hade hört talas om eller rent av provat på att gå med slagruta tidigare. Några ungdomar kom igen bägge dagarna och blev oerhört intresserade och duktiga. En kille på åtta år tyckte att "det här är det häftigaste på hela

2001

lägret”, inget dåligt betyg när vi såg vilka de övriga aktiviteterna var. I genomsnitt hade vi ca.100 personer/timme som vi pratade med, visade och som fick känna på.

Några av de övriga verksamheterna var bl.a klättrvägg, via mila göra träkol till eldarna, turneringar av alla tänkbara slag, återvinningslörd, repslagning, lägerbål, morronsamlingar, gospelkör, silversmide, kubbspel, bågskytte, ykastning, blåsrör, ta brobyggarmärke, imitationstävling, disco, lägerhäxan Dunita som tillverkade salvor, qi gong, akupressur, beach-party, karaoke, trätryck, musikverkstad, skapande verkstad, poesihörna, IT-verkstad, stadsdelskamper, folkdans. Många av de äldre scouterna gjorde samhällstjänst på närbelägna sjukhus, dagkollon m.m. Och givetvis lagade varje kår sin egen mat. Under veckan gick det åt bl.a 40 ton limpor, 35 ton potatis, 5 ton köttbullar och 1, 6 km gurka!!

Inom området fanns också ”lägis”, lägrets dagis när föräldrarna arbetade. Givetvis fanns ambulanser, läkarteam, räddningstjänsten med för ev. behov. Säkerheten var högt prioriterad.

Tält, tält vartän jag såg, stora, små och i alla färger och former. Själv fick jag bo i husvagn med Benny och Birgitta, medan Olle, Bengt och Rolf sov i tält.

Bland tallarna hördes klingande ljud från vindspel av alla slag, fantasifulla kreationer föreställande allt man kan tänka sig, samt namnband på alla kårer som hängde som slöjor mellan träden. En mäktig känsla att bara strosa omkring där.

Jag pratade sista morronen, efter att ha lyssnat på en grupp säckpipeblåsare, och sett flickor från Sydkorea dansa med sina solfjädrar, med några scouters vid det egyptiska orangefärgade tältet med gröna fransar och röd/svart topp. De tyckte att det mest positiva var att träffa så många olika slags människor och spännande att komma så långt bort.

Vi från SSF hade några mycket härliga dagar bland alla trevliga och glada scouters och vi är mycket tacksamma för att vi fick vara med på detta enorma läger. Torget med alla 54 ländernas flaggor lär jag inte glömma i första taget. Vi ställer gärna upp på ”Världsjamboree 2003” i Thailand om vi blir tillfrågade!!

Anita Elmerfeldt

Besök på Malta och Gozo sommaren 2001

Thord Neumüller

Vid studier av litteratur rörande ön Malta fann min bror Björn och jag att det skulle vara intressant med ett besök. Vi tänkte då närmast på de där nämnda megalittemplerna och deras orientering i naturen. Som amatörforskare på jordstrålningsfenomenet jagar vi iakttagelser där vi kan visa att våra förfäder utnyttjat fenomenet. Vi har på många platser i världen funnit att man förr orienterade sina byggnader efter currylinjerna. Vi bestämde oss för en resa för att på plats kontrollera hur situationen var.

Lite kort om Malta

Ögruppen, som består av Malta, Gozo och Comino, ligger i Medelhavet mitt emellan Europa och Afrika 10 mil söder om Sicilien. Ett för sjöfart mycket strategiskt läge som förstärks genom mycket bra hamnförhållanden.

Från förntid fram till nuläge har öarna varit utsatta för krig och kupper. Det senaste under andra världskriget då Malta fick mottaga fler bomber än de som föll över London. De som erövrade var fenicier 800 f. Kr., kartager 480 f. Kr., romare 218 f. Kr., araber 870 e.Kr., sicilier, normander 1090 e. Kr., aragoner, spanjorer, Johaniterorden och engelsmän. De första bofasta var inflyttade från Sicilien omkring 4000 f. Kr.

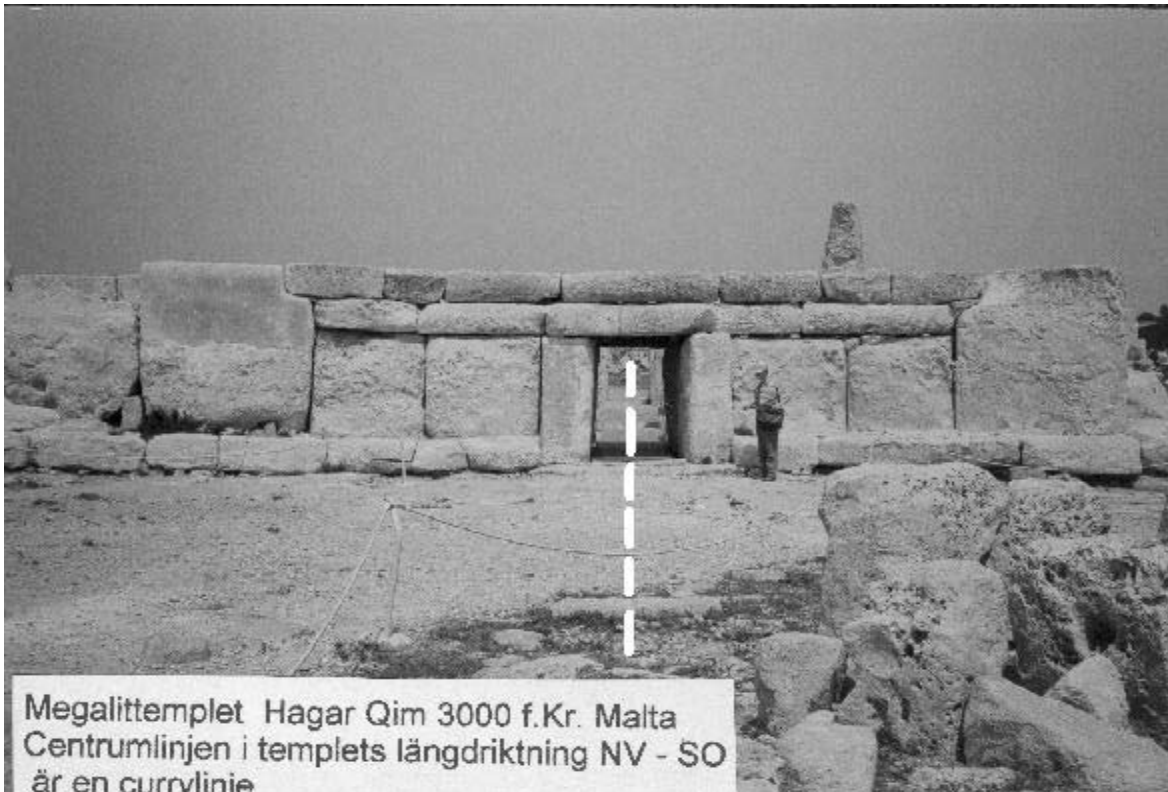
Malta, som är den största av öarna, är 28 km på längden och 13 km tvärs över. Med för dagen ca 350.000 innevånare, som bebor en yta av 320 km², kan Malta med dess öar anses som Europas mest tätbefolkade land. Från 1979 är Malta en republik, som söker inträde i EU. Maltanesarna talar ett arabiskt språk men använder europeiska skrivtecken. Våra utforskningar började med en taxiresa, som planerades så att vi skulle besöka 4 st megalittempel nämligen: Tarxien 2200 f. Kr., Hagar Qim 3000 f. Kr., Ta Hagarat 3000 f. Kr. och Skorba 3000 f. Kr.

I samtliga besökta tempel är centrumlinjen i templets längdriktning en currylinje. Fenomenet jordstrålning - currylinjer - måste ha varit känt för byggarna av dessa tempel när man nu kan se hur de utnyttjat dem vid tempelns orientering. Vid besöket på Gozo några dagar senare testades de två templen Ggantia 2800 f. Kr. Där var situationen densamma som vid de tidigare uppräknade templen.

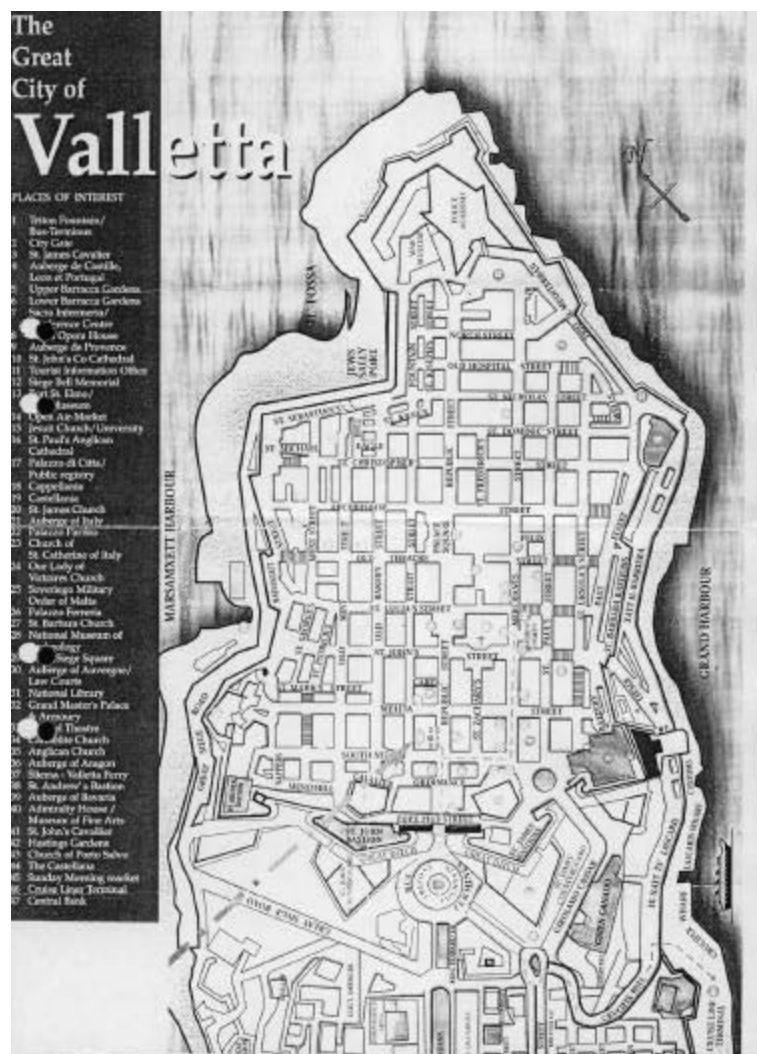
I turistbroschyren över Malta och Gozo uppgives att i det närmaste alla igång varande kyrkor - de är 365 st - är orienterade NV - SO. Kyrkotätheten förklaras med att befolkningen har en mycket stark katolsk religiös inställning.

De kyrkor som vi testade låg alla orienterade som ovan nämnda megalittempel med en currylinje på centrum-linjen i kyrkans längdriktning.

När La Valletta 1557 valts till ledare för Joaniterorden satte han omedelbart igång med sina planer på att flytta huvudstaden från Medin som ligger mitt inne på Maltas högsta punkt till den klippiga och obbyggda Sciberrashalvön.

Megalittemplet Hagar Qim 3000 f.Kr. Malta
Centrumlinjen i templets längdriktning NV - SO
är en currylinje.

Ett fort planerades längst ut på på halvön med kontroll över infarterna till de stora naturliga hamnbasängerna. Tillsammans med påve Pius IV:s militäringenjör Francesco Laparelli planerade La Valletta den nya staden på 3 dagar. Planläggning som allt fort gäller. Första grundstenen lades 28 mars 1566. Man döpte staden till Valletta efter den berömda fältherren. Vid vår första studie av kartan över Malta väcktes vårt intresse för Valletta, som hade en stadsplan helt kvadratisk med orientering av gatorna NO - SV och NV - SO . Vid besök på plats fann vi att den stora huvudgatan TRIQ IR REPUBBLIKA — tidigare namn KINGSWAY — hade i gatans mitt och i längdriktning en curry-linje NO - SV. Vi gjorde många kontroller på olika platser och fann att systemet med currylinjer var helt genomfört med spikraka gator och husväggar på linjer med husknutar på currykryss. Vid samtal med vår maltesiske guide Mario förklarade han situationen med att man ville se havet därför så raka gator. Vi är dock av den uppfattningen att de två som planerade staden var väl insatta i currylinjernas system.

Björn och Thord Neumüller

BOKTIPS:

För den som läser esoterisk litteratur någon gång då och då och funderar vad olika uttryck betyder finns det ett alldeles utmärkt litet lexikon:

LITET ESOTERISKT LEXIKON

ISBN 91-971656-2-X

Foinix förlag
Box 92085
541 02 Skövde

Jag anklagar!

Thore Rosén

Jag kommer ju i kontakt med många sjuka människor som inte har en aning om att deras lidande ofta beror på skadlig strålning av något slag. Det finns ingen upplysning att få. Enda möjligheten är genom mun till munmetoden. Jag har träffat flera som har läst Slagrutan och inte på något ställe kunnat läsa att det finns ett flertal medlemmar som gärna hjälper till att förklara, flytta sängar eller störa av den skadliga strålningen i deras bostad.

Det är ju inget fel att forska på skeppssättningar och forngravar mm. Men enligt min uppfattning så förefaller det som om det skulle vara den huvudsakliga meningen med Slagruteförbundet. Jag är övertygad om att många medlemmar inte ens tror att någon människa kan få problem av skadlig strålning. Vadå, skadlig strålning?

Jag anklagar Svenska Slagruteförbundet för passivitet när det gäller att redovisa i Slagrutan, att många av dess medlemmar besitter kunskapen och förmågan att hjälpa alla dessa stackars människor som lider av överkänslighet från jordstrålning, strålning från alla elektriska komponenter, mobiltelefoner och brandvarnare. Jag anser att det är vår skyldighet att bekantgöra att det finns möjligheter att erhålla hjälp från slagrutekunniga mot många gånger fruktansvärd värk i muskler och leder, huvudvärk och sömnlöshet. Att undanröja risken för en kommande cancer, barn som föds med olika defekter, Parkinson med flera svåra sjukdomar. Ni som inget vet, skakar på huvudet. Han är inte klok. Men det bjuder jag gärna på. Det uppvägs mer än väl av att kunna hjälpa en enda sjuk människa som inte kan få någon hjälp av läkarvetenskapen. Jag kommer nästan dagligen i kontakt med hjälpsökande människor.

I min motion till årsmötet 98 skrev jag om SSF:s mål och medel.

Eftersträva att hjälpa människor som har problem av jordstrålningens skadliga inverkan"

Den motionen avslogs utan motivering i årsmötesprotokollet. Men flera talare protesterade mot en sådan ordalydelse. Jag visste inte då att de talade samma språk som forskare, vetenskapsmän och läkare. Trots att de visste att slagrutan fungerar, så vågade de inte att bekänna färg och hela Slagruteförbundet med dem. Jag tycker att det är en ynkedom.

Det finns en liten ljusning. En lista över kunniga indikerare och kanske en sammankomst med dessa. Men i inbjudan till samtliga höstmöten talas om utflykter till diverse Domarringar och hållristningar, spännande platser i omgivningarna, information om stenar från järnåldern samt labyrinter och gravfält. Det finns några små ljusglimtar, men ger det något?

Träffar ni aldrig människor som ber er, hjälp mig, hjälp mig, jag står inte ut längre. Människor som måste flytta ut i skogen, i torp utan elström, som inte kan söka läkare på grund av strålning, som inte kan åka bil, som inte kan prata i telefon. Jag tycker att det är brådskande och oerhört viktigt att Svenska Slagruteförbundet tar sitt ansvar. När jag blev medlem tog jag för givet, att här fanns det kunnande och den hjälp som jag och många med mig var och är i så stort behov av. Vera och jag är numera i stort sett besvärsfria. Vi fick hjälp genom Slagruteförbundets dåvarande ordförande. Hon förstod att det var hennes skyldighet att om möjligt hjälpa oss.

Jag kräver att styrelsen nu som då anser det vara en skyldighet.

*Det finns många vägar till sanningen och många uttryck för sanningen
- men bara en verklig sanning!*

*Man får kunskap genom att läsa och lära
- men visdom får man genom erfarenhet.*

Sådant som förefaller vara obegripligt är egentligen obegripligt i förhållande till de egna kunskaperna.

SVAR DIREKT

Allmänt

Man blir glad när man märker hur Thore brinner för att hjälpa andra människor. Han är dock inte ensam om detta. Jag tror att vi är ganska många medlemmar som har det engagemanget och intresset. Till exempel kan nämnas att de flesta i styrelsen bedriver kursverksamhet och hjälper folk på det sättet som Thore efterfrågar. Dessutom pågår också mycket kursverksamhet ute i landet.

Jag citerar ur Thore Rosén's artikel:

"Det finns i dag många personer som inte har någon aning om, att deras lidande, värk i muskler och leder, huvudvärk och sömnlöshet ofta beror på skadlig strålning av något slag. Många har läst SLAGRUTAN, men det har aldrig skrivits om att det finns ett flertal medlemmar inom slagruteförbundet som gärna hjälper till att förklara, flytta sängar eller störa av den skadliga strålningen."

Här måste jag hålla med om att vi har skrivit för lite om, att det finns många personer som har samma ambition som Thore. Det finns en lista hos styrelsen på en rad personer som är villiga att hjälpa till – dessa namn lämnas ut till alla som vänder sig till oss med en begäran om hjälp.

Styrelsen anser nu som tidigare att **alla som besitter kunskapen** har skyldigheten att hjälpa till när människor tar kontakt med oss – även om det inte uttryckligen står skrivit i våra stadgar.

Enligt våra stadgar skall den enskilda medlemmen verka för

- slagrutekonstens utveckling och spridande,
- ökning av kunskapen om fält och andra företeelser som kan påvisas med slagruta, pekare, pendel, mm.

och förbundet skall verka för

- ♦ att sammanföra slagrutegångare och underlätta deras utbyte av erfarenheter
- ♦ att informera genom medlemstidskriften och på annat sätt
- ♦ att samarbeta med andra svenska och utländska sammanlutningar med liknande ändamål.

Under punkten medlemskap sägs det vidare

- ❖ att medlem skall sträva efter etiskt uppträdande i sitt slagrutearbete och kan inte åberopa sitt medlemskap som garanti för kunnighet i slagrutans användning.

Genom att undersöka domarringar, hållristningar och andra spännande platser kan vi öka vår kunskap och kanske till och med återvinna förlorad kunskap som enligt mitt förmenande har funnits långt tidigare. Våra energier påverkas på dessa platser och därmed även vår hälsa – att i förlängningen arbeta med de goda energierna kan vara en bättre väg än att undertrycka de dåliga??

Ökningen av kunskapen om fält och andra företeelser har automatiskt haft till följd att vi även har fått kunskaper om att påverka dessa fält – kanske både på gott och ont som det påstås från olika håll. Detta framstår tydligt när vi tittar på alla artiklar i SLAGRUTAN angående avstörningens vara eller inte vara.

Använder vi våra kunskaper för att göra gott kallar vi detta för **healing**.

Vid varje årsmöte och höstmöten så upplever jag att det pågår en rad healingaktiviteter i stort sätt i varje hörn och vid alla tidpunkter om dygnet. Här arbetas det med healing av jordstrålning lika mycket som med healing av personer, för även där har vi lärt oss att både med och utan slagrutans hjälp känna och arbeta med auror, chakran osv. Medlemmarnas utveckling har enligt min uppfattning gått ett stort steg framåt – nämligen att se helheten mellan jordstrålning och människans hälsa. Alla står vi dock på olika trappsteg i denna utveckling varför frågan dyker upp: **Vem avgör om jag är en kunnig indikerare?**

Medlemskapet i slagruteförbundet säger ingenting om den enskilde medlemmens kunskap att utföra ett healingarbete – detta måste alltid förbli en förtroendesak mellan den som söker hjälp och den som är beredd att ge hjälp.

Vad kan då SSF hjälpa till med?

Först och främst menar jag att vi blir tvungna att bestämma oss för vad vi egentligen vill åstadkomma:

1. **Att påvisa / indikera jordstrålning** och ev. bioenergifält runt personer
Här får, tycker jag, en rekommendation av t.ex flyttnings- eller sängplats ingå i arbetet.
2. **Att förändra / avstöra skadliga energier** och ge healing till personer.

Dokumentationen anser jag i detta sammanhang vara ytterst viktig. Skälen kan vara många – från den egna uppföljningen, för att se om det sker några förändringar även över tiden, till att kunna överlägga med någon ytterligare slagrutegångare kanske även på distans.

SSF har sedan gammalt en namnlista på personer som är villiga att hjälpa till när vi blir kontaktade av någon. Den listan har under den senaste månaden kompletterats med en rad nya namn – i dagens läge 39 personer.

Listan är inte komplett. Den kommer att skickas ut till alla personer som finns på denna lista för att dessa skall notera

- vad man är beredd att indikera och dokumentera (dvs. vad du anser att du är säker på).
- vilka åtgärder i form av healing eller avstörning man är beredd att utföra och dokumentera.
- om man vill delta i ett kommande symposium omkring dessa frågor.

När denna lista har kompletterats

- ♦ kan SSF upprätthålla en namnlista / adresslista på personer som är villiga att utföra en indikering av "jordstrålning"/ psi-linjer.
- ♦ kan SSF upprätthålla en namnlista / adresslista på personer som är villiga att utöver indikering även utföra en förändring av (S)energierna, i syfte att förbättra livskvaliteten.
Även olika typer av healing kan ingå.
- ♦ kan SSF ordna kurser, där medlemmarna kan lära sig tekniken att fastställa vilka störzoner eller välgörande zoner som föreligger och hur dessa kan redovisas / dokumenteras.
Någon form av certifiering kommer inte att ske.
- ♦ kan SSF därigenom förmedla namn / adress till personer som är beredda att hjälpa personer som ber om hjälp.
För kunskap och utförande har var och en ett personligt ansvar.
- ♦ SSF informerar om ovanstående och kursverksamhet som finns på olika platser i landet i både Slagrutan och Hemsidan, om redaktörerna för Slagrutan eller Hemsidan erhåller ett meddelande.

Svaret kommer från Rolf Heinemann och Olle Vesterberg och har inte hunnit bekräftas av övriga styrelseledamöter. Vi tror dock att alla stödjer vår åsikt.
Har du som läsare någon annan uppfattning, så låt oss veta det.

.....

*Ett hjärtligt tack till
Karl Anton Mattsson och Bengt Sjöquist
som har ställt sina gamla exemplar av
SLAGRUTAN till vårt förfogande.
Nu finns alla nummer från 1/1985 och framåt.*

Nyttan av att vara INDIKERARE

av Bengt Pharmanson

Hej Rolf och tack för ett intressant samtal. Det var vi som för en vecka sedan talade om nyttan av att få ett mera vetenskapligt språk när vi är ute och botaniserar i naturen.

Det var en utmärkt artikel som Anders Gernandt hade skrivit. Vi kom överens om att jag skulle komplettera med mina erfarenheter. Huvudsakligen har jag ägnat mig åt arkeologi och fornfynd. Då jag ofta hittade samma typer av stenar, började jag fundera över detta. Sedan tog jag kontakt med Nils-Axel Mörner som är stenlörd. Han hade själv funderat över stenar i naturen och samtidigt som han lärde mig vilka stenar det var jag hittade och deras specifika egenskaper, fick vi fin kontakt och erfarenhetsutbyte.

Vid dessa kontakter, även som inom medicinvärlden, har jag funnit det vara helt nödvändigt att använda formuleringar som stöder mitt resonemang kring det jag vill veta och inte vad det egentligen är jag letar efter. Gör jag inte detta är risken alltid att man får en svårare eller omöjlig samtalssituation. I en del fall vägrar den på området kunnige att svara om det rör sig om exempelvis currylinjer. Därför blir jag glad när de finns fler av oss som försöker verka för ett vidgat kunnande. Både för en själv och för andra.

Mitt gesällprov för mina erfarenheter blev att beskriva Rökstenens historia under de första nio hundra åren. Det är den runsten som står i Rök i Östergötland. Bindningarna till denna är flera. Genom lån av såväl utrustning som personal från Mörner, har jag kommit mycket nära dess ursprungliga uppställningsplats. Det hade jag aldrig klarat utan att ha lärt mig att bli INDIKERARE.

Jag har skrivit en bok om hur jag fann Rökstenens förflyttningar.

"Funderingar och rön om Rökstenen".

Bengt Pharmanson
Tvillingarnas Gata 318
136 63 Haninge
08 - 741 22 47

Ingen slump var blixten slår ner

I NA KUNDE MAN den 18/8 läsa att "det är osannolikt att blixten slår ned två gånger på samma plats". Då antar man att det inte finns någon regel för blixtnedslagen; d v s att nedslagsplatserna är helt slumpartade, fränsett uppfattningen att föremål, såsom träd eller stående personer, framför allt på öppna fält eller på vatten, fungerar som åskledare. Men riktigt så är det inte.

I Nils-Axel Mörners rapport från enheten för Paleogeofysik & Geodynamik fastställs existensen av subtila jordstrålningssät, de s k Curry- och Hartmann-näten vars rutnät är diagonala mot varandra. Där en Currykorspunkt ligger exakt rakt över en Hartmannkorspunkt, en s k krysspunkt, uppstår en blixttilldragande verkan. Krysspunkterna ligger på

cirka sextio meters avstånd från varandra.

Det har alltså vid kontroll med slagruta visat sig att blixten slår ned just i dessa krysspunkter (man kan bara avkänna dessa linjer med antingen slagruta eller med en radioapparat, den s k VLF-metoden). Om samhället ville acceptera detta, kunde man bygga transformatorer och andra byggnadsverk med hänsyn tagna till denna vetenskap.

PERSONER SOM träffats av blixten har alltså befunnit sig på eller passerat en krysspunkt där potentialen för ett blixtnedslag har varit mycket hög. Om man är uppmärksam kan man då känna hur "håret börjar resa sig" och man får en känsla i kropp och sinne av att någonting "otäckt är på väg att hända en". Då måste man ögonblickli-

gen kasta sig ner på marken och samtidigt så långt åt sidan man kan, för att ha en chans att slippa undan ett direktnedslag.

NÅGRA EXEMPEL: En person som ställde sig strax innanför utgången från ett sjukhus vid ett ösregn, träffades av blixten. Vid undersökning med slagruta konstaterades att han hade stått på en krysspunkt.

I ett annat fall var det en gård som ofta hemsöktes av blixten. På gården fanns en grandunge med fem lika höga träd stående samman. Just i det träd som stod i en exakt krysspunkt hade blixten slagit ned. I nästa krysspunkt, sextio meter därifrån, hade en annan blix slagit ned i ett måttligt högt träd. Sextio meter ytterligare bort var platsen för nästa blixtnedslag som hade skett rätt ned i mark i en svagt lutande berg-

backe utan växtlighet - i nästa krysspunkt.

I ENSKEDE påträffades vid en undersökning ett skadat gammalt träd. Änno ett blixtnedslag i en krysspunkt. I Lidköping slog blixten ner i en skrub i övervåningen på en villa, i en krysspunkt. I Småland hade blixten slagit ned i en halvannan meter bred stengårdsgård och kastat blocken metervis åt sidan. Mitt i gårdsgården ligger krysspunkten.

Stig Gandman
(Örebro)

Reagera på Insändaren!

svarasnabbt@nerikes.se

Svara Snabbt

www.nerikes.se

Red. anmärkning:

Den 20 augusti fanns den här insändaren i NA (Nerikes Allehanda) och jag undrar om ovanstående är någonting vi känner till? Jag trodde att i synnerhet vattenådror och vattenåderkorsningar drar till sig blixten.

Finns det någon mer som har någon uppfattning om hur det ligger till - så skriv till SLAGRUTAN.

Röster från Höstmötet i Söderköping

Gösta Montelius
skriver

Tankar om slaggruteri efter årets höstmöte

Vi slaggruteintresserade som träffades i Söderköping hade många olika sätt att indikera svaren på våra frågor. Många hade pekare eller pinnar av olika slag medan andra använde pendlar i olika tappning. Känsliga indikerare använde bara händerna eller knäppte med fingrarna. Vi verkade överens om att instrumenten hade föga betydelse, bara jag själv var förtrogen med mitt sätt att få svar på mina frågor. Det viktiga var att komma i kontakt med något större via det omedvetna. Låt oss kalla detta större: Den Skapande Kraften. Nyckeln verkar vara, att lekfullt komma in i ett tillstånd av öppenhet utan intellektuella filter.

Att komma i kontakt med Den Skapande Kraften har även använts av många medier, och det mest väldokumenterade är fallet Edgar Cayce. Han svarade på frågor under över fyrtio år och 14.306 av dessa svar finns nu tillgängliga på CD-ROM och har gett upphov till över 500 böcker. En av dessa har jag nu läst en just utkommen nytgåva av *Den Sovande Profeten* av Jess Stearn. Här redogörs för Cayce's sätt att tappa det universella minnet på information, oberoende av tid och rum. På så sätt kunde han svara folk i akut behov av hjälp, men även göra förutsägelser med osviktig precision.

För att lyckas med allt detta fordras tillit. Tillit till att metoden fungerar och hjälper den frågande. Bygg upp denna tillit genom att använda förmågan under lång tid. Koppla sedan

denna tillit till en ödmjukhet. Ödmjukhet inför möjligheten att få all denna information, som ska hjälpa den frågande att utvecklas som människa.

I Edgar Cayce's fall tog det tio år att bygga upp denna tillit. Han förlorade ett barn och hans sjuka hustru höll på att tyna bort, innan han fullt förstod att ha tillit till sin metod och sin källa för information. Men sedan använde han sina egenskaper på ett tacksamt och ödmjukt sätt hela livet.

Lästips: Den Sovande Profeten av Jess Stearn, 352 sidor, ISBN 91-971853-8-8. Kan köpas i bokhandeln, direkt från Reincarnation Books telefon 044 – 24 94 91 eller koppla din dator till go.to/reincarnationbooks, där du även kan läsa det första kapitlet helt gratis.

Karl Erik Johansson
skriver

Programmet vi hade i Söderköping kanske inte såg så mycket ut på pappret. I varje fall inte det som sändes i väg och skrevs ner i all hast strax före midsommar. Trots diverse motigheter blev det drygt 20 personer på deltagarlistan. Jag oroade mig en del för ekonomin, men det slutade i alla fall utan röda siffror vid sammanräkningen av utgifter och inkomster. Vädret var det bästa tänkbara och alla tycktes trivas. Framförallt tillförde träffen nya intressanta kunskaper för deltagarna. Omkring hälften av deltagarna var med förra årets träff i Söderköping. Du kanske minns de märkliga energierna i den stenring vi besökte då. Med hjälp av Arne Groth's magiska ringar går det nu att konstatera att två av de vattenådror som vi tidigare känt är magiska. Det vill säga energierna är flyttade från de verkliga vattenådrorna till plats i centrum av ringen. Jag brukar säga att magisk är det som vi ännu inte förstår. Det kanske kommer den dag när vi eller någon kan konstatera hur man burit sig åt för att flytta på energin till den plats man velat ha den och då upphör magin. Vi besökte också energicentrat på Ramunderberget och hållristnigarna vid Ekenberg i Norrköping.

Höstmötet 31 augusti –2 september 2001 i Grebbestad.

Efter en trevlig utfärd till släktingar i Värmland och ett besök på Rottneros kom vi ned till det vackra och pittoreska Grebbestad. Som vanligt med spända förväntningar på vad vi skulle få uppleva. Det första vi träffade på var en samling underliga människor som sprang omkring med konstiga vinkelpinnar och annat. Byborna måste ha undrat. Det var naturligtvis nybörjarkursen som var i full färd att öva på tillägnade färdigheter. Då vet man att man hamnat på rätt ställe.

Efter incheckning på det trevliga minihotellet och en kort runda i stan blev det dags för samling och öppnandet av mötet. Smörgås och kaffe smakade bra.

Första föredraget om Chakra-systemet av Henrik Hammargren var mycket intressant, men jag skulle själv vilja ha lite mer praktiska övningar inbakade i det hela så att framför allt nybörjarna lär sig hur man kan mäta och känna av de olika chakraenergierna.

Efter en skön natt på hotellet och en snabb promenad upp på det stora berget med utsikt över trakten, tyvärr lite molnigt och disigt, smakade frukosten bra på Elgs Konditori.

Dagens föreläsningar började med Hans Christer Rask Arnesen om Ley-linjer i Norge och Sverige och de starka energistrukturerna i Tanumområdet. Det här med ley-linjer är ett mycket komplicerat område och borde utredas ordentligt. Det finns en förteckning över Ley-centra och kraft-leylinjer i Sverige av Karl Erik Johansson, Söderköping www.algonet.se/~duner/slagruta/leylinjer/leymeny.html (författarens kommentar).

Därefter kom Geir Wollmann och lärde oss något helt nytt: Livslyset/livsljuset-linjer som går in till människan. Man blir alltid förundrad över hur människor arbetar med olika metoder och knep för att undersöka de olika energier som går in och ut i vår kropp. Det mest underliga är ju att man med ganska enkla metoder kan påverka de olika energierna för att förbättra livsvillkoren för människan.

Efter den goda lunchen på den närbelägna Hamnkrogen fick vi höra Ernst Thysell berätta om labyrinter som han specialiserat sig på. Labyrinter är ju en speciell företeelse som finns lite varstans. Ändamålet av dem är ju av arkeologer rena gissningen, men vi som är så ”duktiga” på slagruta kan ju mäta oss till de olika energierna och kanske få fram hur de användes och hur de påverkar människan som går i dem.

Rune Pettersson: introduktion av eftermiddagens utflykt till Greby gravfält.

Vi hade ju en sagolik tur med vädret så att utflykten blev mycket lyckad. Vid labyrinten i Ulmekärr mättes kraftlinjer och auror och annat med varierat resultat. Som vanligt var det lite för mycket folk för att kunna göra riktiga mätningar. Att försöka räkna manliga och kvinnliga linjer runt en labyrint när folk hela tiden frågar om allt är nästan omöjligt. Jag fick efter tredje försöket 23 manliga och 24 kvinnliga?? Jag hittade även den navigationslinje som utmärkte den gamla farleden.

Sedan åkte vi vidare till Greby gravfält där man snabbt konstaterade att de resta stenarna inte hade ett dugg att göra med gravar utan är resta av helt andra orsaker. Förmodligen är det gamla tiders hälsocentral. Mycket intressant område som borde undersökas noggrannare. Vidare till Vitlycke med uppbyggd bronsåldersby och hållristningar samt museum. Precis när vi var klara drog det ihop sig till regn.

Efter kvällsmaten på Hamnkrogen avslutades kvällen med Arne Groth som gav en roande föreläsning om chakralinje-systemet och som vanligt en del utvecklingar i den magiska världen.

På söndagen efter frukost blev det avfärd till Hamburgsund och båttur med m/s Nollhätten. Det var en intressant upplevelse att på nära håll se den bohusländska skärgården. Kapten Stellan Johansson var en mycket kunnig guide och underhöll oss bl.a med ruskiga skärgårdshistorier. Jag vågar mig på ett exempel. ”Skärgårdsgubben tyckte hans kärring var för kort, så han tog av henne kläderna och målade henne gul och blå och hissade upp henne i flaggstången och lät henne hänga där för att tjä ut sig. Det blev skilsmässa?”

Efter återkomsten till Hamburgsund fick vi en mycket god lunch på Nollhättens krog.

Tidspressen gjorde att vi snabbt fick förflytta oss till hållristningarna i Torsbo där det fanns mycket intressant att titta på bl.a Sveriges längsta skeppsristning.

Vid hemfärden började regnet och dagen avslutades med Arne Groth som fortsatte sina magiska utvecklingar tyvärr rann tiden ut och mötet avslutades.

Sammanfattningsvis kan man säga att det varit ett mycket lyckat höstmöte tillsammans med normännen och jag hoppas vi kan fortsätta denna gemensamma tradition under kommande år.

Rolf Kjellström

Ren lögn om elöverkänslighet.

en insändare i Ny Teknik 2001:5

Det är synd att personer som Patrik Wahren får göra sina dåligt underbyggda reflexioner hörda (Ny Teknik 2000:49). Med sitt inlägg tar han upp Sture Lidéns fallna mantel och försöker ånyo förklara elöverkänslighet som psykologisk betingning.

Hur fel har han inte och vilken oro framkallar han inte bland de 1000-tals människor som inte kan vistas i dagens elektrifierade miljö. Den förståelse för de elöverkänsligas problem som tagit år att bygga upp river PW ner med sitt okunniga inlägg.

Att påstå att fenomenet med överkänslighet för elektriska och magnetiska fält är ett typiskt svenskt fenomen är ren lögn. Om PW har tillgång till Internet rekommenderar jag adressen

www.tassie.au/ernfacts eller feb.se.

Just nu koncentreras diskussionerna kring mobiltelefonin då de flesta elkänsliga blir svårt sjuka i närheten av aktiva mobiltelefoner och basstationer.

Om PW tänker till ytterligare en gång inser han att alla processer i kroppen styrs av elektriska signaler. Vi kan alltså påverkas av elektriska signaler utifrån. Vi har ett regelsystem baserat på likström, ett som är baserat på växelström, ett digitalt system och - faktiskt - ett system baserat på mikrovågor. Dessa mikrovågssignaler i kroppen är givetvis svaga. Men vad händer i kroppen när den utsätts för yttre mikrovågssignaler av samma styrka och frekvens som kroppens egna signaler? Cellen tolkar då signalen som kroppsegn men signalinnehållet är inte kroppsanpassat, varför kroppens celler ger fel svar. Det biologiska systemet reagerar alltså inte främst på styrkan utan på frekvensen.

Hustrun, som är drabbad, klagar då vi parkerar bilen på ett visst ställe. Hon mår betydligt sämre där. En kontrollmätning efteråt visar att just där finns det ett magnetfält på drygt 2 mikrotlesa. Klart över det hon tål.

Hemma i vår elsanerade bostad känns det plötsligt inte bra. Kontrollmätning visar att elektriska fältet som krop-

pen fångar upp ligger på drygt 1 volt mot normala 0.04 volt. Felet som åstadkom denna förändring visade sig ligga i en oskärmad ledning med stickpropp och strömbrytare på vinden. Med strömbrytaren bröt man normalt fasen. För att vara helt säker på att strömmen var avslagen hade någon dragit ut stickproppen. Nästa person som skulle tända ljuset satte då i stickproppen så att nollan bröts, (Red.: råkade alltså vända på stickproppen) med resultat att ledningen var spänningsförande även när ljuset var släckt.

När ett mobiltelefonföretag började resa en mast med tillhörande basstation 300 m från vårt hus begärde vi inhibition. Företaget fortsatte att bygga på egen risk. En dag mår hustrun plötsligt elmässigt dåligt. Efter några dagar har elkänningarna förvärrats kraftigt och vilopulsen på morgonen stigit till 110.

En kontroll med mobiltelefonföretaget visade att masten var i drift sedan just den dag problemen började. (Kommunen hade inte lämnat vår inhibitionsansökan vidare.) Vi kan inte längre bo i vårt hus, och ingen bryr sig.

Dessa exempel kan knappast kallas för betingad reflex utan tyder mer på att kroppens signaler tolkats på ett riktigt sätt. Psykofarmaka torde inte heller ha avhjälpt effekterna.

Handfasta och enkla mätningar avslöjade i de två första fallen vad som låg bakom kroppens reaktioner.

Torbjörn Lindblom
Forskare och fixare för att förbättra livet för en
elöverkänslig hustru

